

ת"פ (חיפה) 59934-02-24 - מדינת ישראל נ' טארק דעור (עציר)

פלילי - שיקולי ענישה

פלילי - חוק העונשין - עבירות ביטחון המדינה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 59934-02-24 מדינת ישראל נ'
דעור(עציר)

לפני כבוד השופט נתנאל בנישו

המאשימה
מדינת ישראל
באמצעות עו"ד

נגד
הנאשם

טארק דעור (עציר),
באמצעות עו"ד מוחמד חאג'

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של מגע עם סוכן חוץ, לפי סעיף 114(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

עובדות כתב האישום המתוקן

במהלך חודש ספטמבר 2023, יצר אדם המכונה "אבו עבדאללה" קשר עם הנאשם בהודעה, דרך הרשת החברתית "פייסבוק". לאחר חילופי שלומות, לבקשתו של "אבו עבדאללה", עברו השניים לתכתובות באמצעות יישומון "טלגרם".

במסגרת ההתכתבות ב"טלגרם", הציג עצמו "אבו עבדאללה" בפני הנאשם כמי שמשתייך לגדודי עז אלדין אלקסאם, שהם הזרוע הצבאית של ארגון הטרור חמאס, וציין כי הם עוקבים אחרי הנאשם על רקע פעילותו למען ההגנה על "אל אקצא" והם סומכים עליו. "אבו עבדאללה" ביקש מהנאשם לשתף עימם פעולה ולהתגייס לארגון.

הנאשם ביקש מ"אבו עבדאללה" לקבל הוכחה כי הוא באמת מגדודי עז אלדין אלקסאם. בתגובה לכך, האחרון שלח לנאשם סרטון מיום השיחה ביניהם, המתעד את נמל עזה, בו נראות ספינות הנושאות את דגל פלסטיני ופעיל חמאס מדבר. לאחר מכן, וכדי לספק לנאשם הוכחה נוספת, שאל "אבו

עבדאללה" את הנאשם האם הוא מכיר אדם תושב עזה. לאחר שהנאשם השיב בחיוב ומסר לו את שמו של המכר, פנה "אבו עבדאללה" או מי מטעמו, למכר זה ודאג שיצור קשר עם הנאשם ואישר בפניו שפעילי חמאס הגיעו לביתו.

לאחר קבלת שתי ההוכחות, השתכנע הנאשם כי "אבו עבדאללה" חבר בארגון החמאס, והבין כי "אבו עבדאללה" פועל לגייסו לפעילות למען הארגון. ביודעו זאת, במהלך חודש ספטמבר 2023, המשיך הנאשם בקשר עם "אבו עבדאללה", וזאת באמצעות התכתבות ברשת "טלגרם" (להלן: ההתכתבות).

במסגרת ההתכתבות, שאל הנאשם את "אבו עבדאללה" מה נדרש ממנו, והאחרון השיב לו כי יש להם מספר בקשות, אך ראשית על הנאשם לעבור לדבר איתו באמצעות כרטיס סים אחר, כדי שיוכלו לתקשר ביניהם בצורה חשאית. הנאשם הסכים לכך, והם סיכמו שיטוחחו לאחר יומיים-שלושה.

בהתאם לבקשת הפעיל, הנאשם רכש כרטיס סים חדש והפעיל אותו במכשיר הסלולרי שהיה ברשותו. לאחר מכן, במסגרת ההתכתבות ביניהם, שאל הנאשם את "אבו עבדאללה" מה מבוקש ממנו. בתשובה לכך, השיב לו "אבו עבדאללה", בין היתר, דברים בשבח הג'יהאד והקרבת הנפש במסגרת פיגוע התאבדות. לאחר מכן, כתב "אבו עבדאללה" לנאשם כי הם מבקשים לשלוח לו אמצעי לחימה וכסף על מנת שיבצע פיגוע טרור בתוך ישראל, במטרה לגרום להרג של אזרחים (להלן: הפיגוע), וציון כי ישלחו לו 60,000 ₪, שאותם יוכל להשאיר למשפחתו במידה וייהרג.

בתגובה, כתב הנאשם ל"אבו עבדאללה", שישמח לקבל נשק, אך לשימוש אישי ולא לטובת ביצוע הפיגוע, כי הוא חושש מכך. למרות זאת, המשיך "אבו עבדאללה" לבקש מהנאשם לבצע פיגוע, תוך שפירט כי הדבר יבוצע במתווה של התנקשות באישיות ישראלית בולטת, שהם יצביעו עליה. הנאשם ביקש לדעת יותר פרטים על התוכנית, אך "אבו עבדאללה" השיב לו כי קודם עליו להסכים לביצוע הפיגוע, ולאחר מכן יבוצעו כל ההכנות, יעבירו לו נשק, והוא יקבל הנחיות, כולל פרטים על זהות האישיות. הנאשם הסכים לחשוב על הדברים.

כעשרה ימים טרם תאריך 07.10.2023, במסגרת ההתכתבות, כתב "אבו עבדאללה" לנאשם שברצונו לשוחח עמו בדחיפות ושאל אותו אם חשב על הדברים. הנאשם השיב לו כי אינו מתאים לביצוע הפיגוע. לאור זאת, ביקש "אבו עבדאללה" מהנאשם להתגייס לביצוע משימות אחרות, הכוללות איתור מועמדים נוספים לגיוס. בתגובה לכך, אמר הנאשם ל"אבו עבדאללה" שיפנה בעצמו למועמדים, כי אם הוא יעשה כך עלולים לחשוד בו שהוא מהמודיעין הישראלי. בתגובה "אבו עבדאללה" אמר שעליו להתיעץ עם הממונים עליו ושהוא יחזור אל הנאשם, אך בפועל לא חזר אליו.

בהמשך לאמור, במועדים 30.11.2023 ו-10.01.2024 שלח הנאשם ל"אבו עבדאללה" הודעות, אשר הכילו נקודות וסימני קריאה.

במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם קיים ביודעין מגע עם "אבו עבדאללה", כשיש לו יסוד סביר לחשוד כי הוא חבר בזרוע הצבאית של ארגון חמאס ופועל בשליחותו.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה סקר את עובדות כתב האישום המתוקן, וציין כי במסגרת הקשר של "אבו עבדאללה" עם הנאשם זה האחרון הציע לו מספר הצעות, בין היתר לבצע פיגוע. עוד ציין כי אין חולק שהנאשם חשב על הדברים, כאשר בסופו של יום לא הסכים להם. עם זאת, הנאשם המשיך בקשר עם הפעיל. יתרה מזו, גם בחודשים נובמבר 2023 וינואר 2024, שלח הנאשם הודעות ל"אבו עבדאללה". לשיטת התובע, הדבר מלמד כי הנאשם היה מודע באופן מלא לפעילותו של "אבו עבדאללה", וכן מעיד על הנאשם עצמו, שבחר ליצור קשר כאמור, גם לאחר זוועות 07.10.2023.

ב"כ המאשימה עמד על הערכים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, ביטחון המדינה וכן שלום הציבור וביטחונו. התובע טען כי העבירה בה הורשע הנאשם חמורה, ולה פוטנציאל פגיעה רב בביטחון המדינה. עוד נטען כי מעשיו של הנאשם חותרים תחת קיומה וריבונותה של מדינת ישראל. בנוסף, הדגיש בא כוח המאשימה כי העובדה שהנאשם אזרח ישראלי מעצימה את חומרת מעשיו ואת פוטנציאל הנזק הטמון בהם, בהיותם פגיעה מ"בית".

בנוסף, הזכיר התובע את אירועי 07.10.2023, במהלכם נגרם נזק עצום, בין היתר על בסיס המידע הרב שהצליח להשיג האויב על מדינת ישראל, מוסדותיה האזרחיים, נכסיה הצבאיים ואזרחיה. לטעמו, כל אלה ממחישים את הסיכון הגלום במגעים דוגמת אלה שקיים הנאשם עם פעיל החמאס, וכן את הסכנה המוחשית לביטחון המדינה ממעשיו של הנאשם. זאת, כאשר אלה המהווים חלק בלתי נפרד מהטרור הפוקד את המדינה וחושף את אזרחיה לסכנה ממשית על חייהם. לשיטת התובע, הסיכונים האמורים מתקיימים גם אם בסופו של דבר התכנונים להם היה הנאשם שותף לא הגיעו לכדי מימוש. בנוסף, הדגיש התובע כי בעבירת מגע עם סוכן חוץ אין לייחס משקל "למבחן התוצאה". חומרת העבירה לא נמדדת ביחס לנזק המוחשי שנגרם, אלא מעצם מהותה.

מעבר לכך, סקר ב"כ המאשימה פסיקה של בית המשפט העליון, בה הודגשה המסוכנות של עבירת מגע עם סוכן חוץ, ואת הצורך בענישה מחמירה, גם כשזו התבצעה בעולם הווירטואלי.

עוד טען ב"כ המאשימה כי עקרון ההלימה מבסס צורך בהטלת ענישה משמעותית על הנאשם, אשר תשקף את חומרת מעשיו, חשיבות הערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה הגבוהה בהם ומידת

אשמתו.

בנוסף, הדגיש התובע כי הנאשם היה מודע למהות ארגון הטרור חמאס, כאשר "אבו עבדאללה" יצר עמו קשר. הוא הבין את מטרות הארגון ולשם מה זקוקים לעזרתו. למרות האמור, הנאשם שיתף פעולה עם "אבו עבדאללה", ועל אף סירובו לביצוע מעשים שונים, לא ניתק את הקשר עמו. זאת, גם לאחר הטבח הנוראי שאירע ביום 07.10.2023 והבנת ממדי האסון.

ב"כ המאשימה הוסיף כי הנאשם הבין היטב את מעשיו ואת השלכותיהם, אינו קטין, לא היה במצוקה נפשית ולא קדמה למעשיו כל התגרות.

לצד הקולא, פירט התובע את הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן בטרם שמיעת ראיות בתיק, ואת החיסכון בזמן שיפוטי יקר כתוצאה מכך.

לאור האמור, בשים לב לאופי הקשר של הנאשם עם "אבו עבדאללה" ומהותו, השתייכותו של זה לארגון החמאס, התמשכות הקשר גם לאחר תחילת מלחמת "חרבות ברזל", וכן הצורך בהרתעת הרבים הנלמד מטבח 07/10, טען בא כוח המאשימה כי יש להחמיר בענישה, תוך קביעת מתחם הנע בין 4-8 שנות מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס. זאת כאשר, לטעמו של התובע, יש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של המתחם.

ב"כ הנאשם פתח את דבריו בציינו כי אין מחלוקת בנוגע לפגיעה החמורה בערך החברתי, ולו רק בשל אופייה של העבירה. עם זאת, סבר הסנגור כי במקרה דנן מידת הפגיעה אינה גבוהה, לנוכח מעשיו המצומצמים של הנאשם, שלא הבשילו לכדי ביצוע עבירות חמורות וקשות יותר. על כך הוסיף כי כתב האישום מתבסס על דברי הנאשם בלבד, בלעדיהם לא הייתה מתגלית העבירה. בנוסף, ציין הסנגור כי הנאשם סירב לבצע כל משימה שהוצעה לו, ובכלל זה ביצוע פיגועים וגיוס אחרים, כך שבסופם של דברים לא עשה מאומה ולא פגע בביטחון המדינה.

בדומה, הטעים הסנגור כי אומנם הנאשם הסכים לקבל נשק, אך זאת לצורך שימוש עצמי בלבד ולא לביצוע פיגועים.

הסנגור הוסיף והתייחס להודעות שהנאשם שלח לפעיל חמאס לאחר 07.10.2023. צוין כי ההודעות אינן כוללות שום מלל, פרט לסימני קריאה וסימני שאלה. כן הפנה הסנגור לדברי הנאשם בחקירתו, לפיהם היה לו חשד האם "אבו עבדאללה" אכן מהחמאס, והוא שלח את ההודעות האמורות מסקרנות.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי מרשו לא פגש את פעיל החמאס, והמגע המהותי בין השניים נמשך מספר ימים

בודדים, באמצעות הרשות החברתית בלבד.

הסנגור עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם. בעניין זה, ציין כי הנאשם בן 40, ללא עבר פלילי. הוא נשוי, אב לארבעה ילדים קטנים ומצבו הסוציו-אקונומי נמוך (הסנגור הפנה לדו"ח רווחה, שהוגש במסגרת הראיות לעונש וסומן ס/1).

מעבר לכך, הדגיש ב"כ הנאשם את הודאתו באשמה, אשר חסכה לא רק זמן שיפוטי יקר, אלא אף את העדתם של אנשי שב"כ. הסנגור טען כי הודאה זו יש בה משום הרכנת ראש מפני ביטחון המדינה ומערכת המשפט, ולקיחת אחריות.

עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי לאור סיווגו כ"אסיר ביטחוני" תנאי כליאתו קשים ביותר. על כן, ביקש הסנגור כי אלה יילקחו בחשבון בעת גזירת העונש.

בהמשך דבריו, הסנגור סקר שורה של פסקי דין, חלקם משנים קודמות, אך גם כאלה שניתנו במהלך המלחמה הנוכחית. לשיטת הסנגור, בהתאם לאותם תקדימים, חלקם בעלי נסיבות דומות או חמורות יותר, המתחם העונשי הראוי בענייננו נע בין 18-24 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו. הוא טען כי הטעות שעשה גרמה נזק לו ולמשפחתו, אמו, אשתו וילדיו הקטנים. בנוסף, ציין כי הוא המפרנס של המשפחה וביקש מבית המשפט לחזור אליה.

הערכים המוגנים

עבירת מגע עם סוכן חוץ נועדה להגן על ערכים המצויים בליבת ביטחונה של מדינת ישראל ושל אזרחיה.

משכך, נקבע כי העובר על עבירה זו פוגע פגיעה משמעותית בערכים אלה, בין אם מומש פוטנציאל הנזק הגלום בעבירה ובין אם לאו (ראו ע"פ 6356/16 **כנג'ו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.12.2016), וראו עוד ע"פ 4143/17 **עאבד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.08.2018) וע"פ 3667/13 **ח'טיב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.10.2014)).

על רקע האמור, נקבע כי יש לנהוג במי שעבר עבירה זו בחומרה (ע"פ 1803/08 **שמיר נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 09.03.2009) וע"פ 6833/14 **נפאע נ' מדינת ישראל** (פורסם

בנבו, 31.8.2015)).

הדבר נלמד אף מהעונש המשמעותי שנקבע לצד העבירה, אשר אף הוגדרה בפסיקה כ"מן החמורות ביותר עלי ספר" (ע"פ 5236/05 עמאשה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 04.03.2009), ע"פ 1683/23 מדינת ישראל נ' ראמי שאמי (פורסם בנבו, 25.01.2024)).

על כגון דא, כבר נקבע בעבר, במציאות ביטחונית קלה מזו השוררת כיום:

'אכן, בימים אלה בהם נעשה מאמץ עילאי להבטיח את שלומם של אזרחי המדינה כולם מפני אלה המבקשים לפגוע בהם, קיימת חשיבות בענישה מרתיעה שתביא למשיכת היד מעיסוק בכל פעילות שיש בה להקל או לסייע לפעילותם של ארגוני הטרור. הדברים נאמרו לגבי ארגוני טרור, ומובן שהם יפים גם ביחס למי שיוצר מגע עם סוכן חוץ...' (ע"פ 10680/04 מדינת ישראל נ' כנעאנה (פורסם בנבו, 10.11.2006)).

ואם כך היו פני הדברים בשנים עברו, הרי בתקופה הנוכחית, בה נחשפנו למלוא עצמת האיום והסיכון אותו מציבים ארגוני טרור, בראשם החמאס, בפני מדינת ישראל, על אחת כמה וכמה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

כאמור, הנאשם עמד בקשר עם תושב רצועת עזה, שהזדהה כמשתייך לגדודי עז אלדין אלקסאם, הזרוע הצבאית של ארגון הטרור חמאס. הנאשם לא יצר את הקשר האמור, ברם גם לאחר ש"אבו עבדאללה" חשף בפניו את השתייכותו הארגונית, הנאשם לא ניתק עמו מגע אלא העמיק את ההתקשרות, ביקש לקבל הוכחות להשתייכותו הארגונית האמורה, וגם לאחר קבלתן המשיך להתכתב עמו.

הנאשם בגיר, בן 40, והוא הבין היטב את משמעות מעשיו, כאשר מצד אחד המשיך בקשר עם פעיל החמאס, אך גם ידע לעמוד על שלו. כך, הנאשם היה נכון לשתף פעולה עם חלק מבקשותיו של אותו פעיל ודחה אחרות.

זאת ועוד, הקשר בין השניים לווה בנקיטת אמצעי ביטחון על מנת להבטיח את חשאייתו, הן ברכישת כרטיס סים ייעודי ובשימוש בו והן בשימוש ביישומון, האמור להיות מוגן יותר. הנאשם היה שותף מלא למאמצים אלה לשמור על חשאיית הקשר, דבר המחזק כי הבין היטב את הפסול במעשיו. כמו כן, ניתן להתרשם מנכונותו של הנאשם לפעול לקיום הקשר, גם כאשר הדבר היה כרוך במעשים פוזיטיביים

מצדו.

יתרה מזו, הנאשם המשיך בקשר גם לאחר ש"אבו עבדאללה" כתב לו דברים בשבח ה"ג'יהאד" וביצוע פיגועי התאבדות, וכן הציע לו לבצע פיגועים כאמור במספר מתווים. הוא אף הסכים לקבל נשק לשימוש אישי, גם אם סירב לבצע פיגועים או לגייס אחרים. בעניין זה, יש להדגיש כי הנאשם ביקש תחילה לקבל פרטים לגבי הפיגוע, ודחה את בקשותיו של הפעיל הצבאי בשל חשש, ולא מתוך תפיסת הפסול הערכי שבמעשים.

לצד האמור, עומד לזכותו של הנאשם סירובו לבצע כל משימה שהוצעה לו, וכן העובדה כי בסופו של דבר תכניותיו של פעיל החמאס, בהקשרו של הנאשם, לא יצאו אל הפועל.

בהקשר אחרון זה, מצאתי לדייק כי אמנם קיימת חשיבות לעובדה כי בסופו של דבר המגע אותו קיים הנאשם לא הבשיל לכדי ביצוע עבירות נוספות, אך אין בדבר כדי להקל משמעותית את ההסתכלות הנדרשת כלפי עבירת המגע. ואכן, תכלית עבירת מגע עם סוכן חוץ היא למנוע כל קשר בין אזרחי המדינה לבין גורמים עוינים, דוגמת הקשר אותו קיים הנאשם, זאת גם אם הקשר לא הוביל בסופו של דבר לפגיעה נוספת בביטחון, בדמות עבירות נוספות. אשר על כן, קיום מגע כאמור מהווה עבירה עצמאית, הזקקת ענישה הולמת, בין אם הוביל המגע לביצוע עבירות נוספות ובין אם לאו.

אורך המגע בין הנאשם לבין פעיל החמאס וכן תדירות ההתקשרות ביניהם, אף הם מהווים נסיבות אשר מן הראוי שישקלו. כפי שפורט בכתב האישום, עיקר הקשר ארך כחודש, וזאת לפני תחילת מלחמת "חרבות ברזל". עם זאת, הנאשם שלח הודעות לפעיל גם בסוף חודש נובמבר 2023 ובתחילת חודש ינואר 2024, כאשר הציבור כבר ידע היטב אילו זוועות חוללו ארגון החמאס והנספחים אליו.

בעיניי, העובדה כי גם לאחר טבח שמחת תורה תשפ"ד, הנאשם ראה לנכון לשלוח הודעות לאותו פעיל, גם אם הודעות אלה לא הכילו מלל ברור, מהווה נסיבה מחמירה בולטת. העובדה כי הנאשם יזם את ההתקשרויות האחרונות האמורות, מתוך מה שנראה כרצון לחדש את הקשר עם הפעיל הצבאי, אף היא מצטרפת לנסיבות לחומרה. זאת במיוחד, כאשר הרקע למגע היה ברור לנאשם עוד קודם לכן, וכלל ידיעה מלאה של הנאשם כי הפעיל הצבאי, ובאמצעותו ארגון חמאס, מבקשים להיעזר בו לצורך ביצוע פיגועים.

כל זאת עשה הנאשם למרות היותו אזרח מדינת ישראל. בעניין זה, יש להדגיש את פוטנציאל הפגיעה בביטחונה של המדינה ושל אזרחיה על רקע היות הנאשם אזרח, בעל ידע בנוגע לסדרי ההתנהלות במדינה, הכרות השפה, התמצאות במרחב וכן היכולת לנוע בה בחופשיות. כל אלה מגבירים משמעותית את פוטנציאל הפגיעה הטמון במגע עם פעיל ארגון טרור, דוגמת המגע אותו קיים הנאשם.

לבסוף, מצאתי לציין כי העובדה שהקשר בין הנאשם לפעיל הצבאי בוצעה ברשת האינטרנט, אינה גורעת מחומרתו, כאשר בימינו רשת זו מהווה דרך קלה לקידום מעשים אסורים ומסוכנים ביותר (ראו ע"פ 2791/13 **פלוגי ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 03.02.2014)).

הענישה הנוהגת וקביעת מתחם הענישה

כאמור, נקבע לא אחת כי עבירת קיום מגע עם סוכן חוץ מהווה עבירה חמורה.

עם זאת, דומה כי בתי המשפט נהגו עד כה, לרוב, במידה משמעותית של ריסון עונשי כלפי המעורבים בעבירה זו. אעמוד על ענישה שנהגה עד כה ובהמשך אתייחס לענישה הראויה לטעמי, בעקבות השינויים המהותיים שחלו במצב הביטחוני ובעקבותיהם בהערכת החומרה והסיכון של העבירה שבוצעה על ידי הנאשם.

א. בע"פ 2791/13 **פלוגי נ' מדינת ישראל** הנ"ל, בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש, 6 ו-6.5 שנות מאסר בפועל, שהוטלו בהתאמה על שני המערערים שהורשעו על יסוד הודאתם במסגרת הסדר טיעון, במגע עם סוכן חוץ ובניסיון לקשר לסיוע לאויב במלחמה, בכך שבמשך פרק זמן ממושך, קיימו מגע באמצעות הרשת החברתית עם מספר פעילי חמאס וקישרו ביניהם לבין אחרים במטרה שיבוצע על ידם פיגוע.

ב. בע"פ 6356/16 **כנג'ו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.12.2016) בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש, 22 חודשי מאסר בפועל. באותו עניין הורשעה הנאשמת, על פי הודאתה, במגע עם גורם חוץ וניסיון ליציאה שלא כדין לפי החוק למניעת הסתננות. המערערת יצרה קשר באמצעות הרשת החברתית עם גורם דאע"ש, ביקשה סיוע לצאת לסוריה, לחיות שם במסגרת הארגון ולפעול למענו.

ג. בע"פ 4070/23 **זהרה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.04.2024), בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש, 5 שנות מאסר בפועל, שנגזרו על נאשם בגין עבירות של מגע עם סוכן חוץ, מסירת ידיעה לאויב שעלולה להיות לתועלת האויב ויציאה שלא כדין. באותו עניין, המערער יצר קשר עם ארגון הטרור חיזבאללה על מנת לסייע לו בביצוע פעילות ביטחונית נגד ישראל ממניע לאומני. הוא ביקר בלבנון, נפגש עם פעיל חיזבאללה, קיבל מכשיר קשר ובו תוכנת הצפנה נעולה בקוד ומלווה בהוראות שימוש. המערער עמד בקשר עם אנשי חיזבאללה, מסר להם דיווחים שונים, קיבל מהם הוראות והציע לפעול למענם.

ד. בת"פ (מחוזי חיפה) 2060-01-19 **מדינת ישראל נ' סרחאן** (פורסם בנבו, 09.01.2022) נגזר דינו של הנאשם בגין עבירות של מגע עם סוכן חוץ, הסתה לטרור וגילוי הזדהות עם ארגון טרור (4 עבירות), בכך שיצר קשר דרך הרשת החברתית עם אדם שהזדהה כמנהל קבוצה בה פורסמו תכנים אוהדי חיזבאללה. במסגרת זו, התבקש הנאשם לבצע משימות שונות הכוללות רישום מסרים התומכים בחיזבאללה, צילומם והעברתם לאותו אדם. כמו כן,

פרסם הנאשם פרסומי הסתה שונים נגד חיילי צה"ל ובשבח חיזבאללה. עונשו של הנאשם הועמד על 13 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ה. בת"פ 43979-09-20 (מחוזי ירושלים) **מדינת ישראל** נ' **ג'אבר** (פורסם בנבו, 04.07.2021), הנאשמת הורשעה, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של מגע עם סוכן חוץ, חברות בארגון חזבאללה במשך שלוש שנים טרור ויציאה שלא כדין לפי חוק למניעת הסתננות, כאשר נסעה פעמיים ללבנון ופעם לטורקיה לטובת מפגש עם פעיל טרור. כן קיבלה הנאשמת כספים מפעיל טרור. היא נידונה ל-30 חודשי מאסר בפועל.

ו. בת"פ 24413-07-21 (מחוזי באר שבע) **מדינת ישראל** נ' **אבואלגיעאן** (פורסם בנבו, 11.04.2024), נדון הנאשם לשנת מאסר בגין הרשעתו במגע עם סוכן חוץ וכן מסירת ידיעה לאויב, בכך שבשנת 2019 נוצר קשר בינו לבין אזרח עיראקי המתגורר בטורקיה, על רקע עסקי. הנאשם הציג עצמו בפני אותו אדם כחבר הקבינט הביטחוני הישראלי, שבידיו מידע רב. בהמשך, ניסה אותו אדם לקדם פגישה בין הנאשם לבין גורמים אירנים ללא הצלחה.

ז. בת"פ 5274-07-22 (מחוזי ירושלים) **מדינת ישראל** נ' **אבו ח'דיר** (פורסם בנבו, 06.02.2024) הודה הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של מגע עם סוכן חוץ ופעולה ברכוש טרור. הנאשם נסע לטורקיה, שם פגש בפעיל חמאס שהציע לו להשתתף בפעילות צבאית. הנאשם סירב לכך וכן סירב להעביר כספים מטורקיה לישראל. עם זאת, לבקשת הפעיל הסכים הנאשם לרכוש שני אקדחים לטובת פעילות צבאית של חמאס, באמצעות כספים שימסרו לו על ידי הפעיל. סוכמו דרכי העברת הכספים וכן מקום בו יושארו כלי הנשק. הנאשם קיבל בפועל 20 אלף דולר לשם רכישת כלי הנשק, אך לא רכש את כלי הנשק. על הנאשם, בעל הרשעות קודמות, הוטלו 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ח. ת"פ 61528-08-23 (מחוזי ירושלים) **מדינת ישראל** נ' **גמגום** (פורסם בנבו, 11.09.2023), הנאשם שהורשע בשתי עבירות של מגע עם סוכן חוץ, נדון לעונש מאסר בפועל בן שנתיים. באותו עניין, הנאשם קיים מגע עם אדם שהציג עצמו כתושב עזה וכפעיל בארגון החמאס. הנאשם הביע נכונות להצטרף לחמאס ומסר לפעיל מידע בנוגע להר הבית. יחד עם זאת, הנאשם סירב לבקשות הפעיל לבצע משימות שונות, וכן לבצע פיגוע דקירה או ירי. בסופו של דבר, הנאשם ביקש מהפעיל שלא ייצור איתו קשר. בנוסף, הורשע הנאשם בכך שסייע למסור כספים השייכים לפעיל חמאס המתגורר בטורקיה לאחר, תושב ישראל.

ט. בת"פ 17629-09-23 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל** נ' **נדאף** (פורסם בנבו, 13.11.2024), הורשע הנאשם, נעדר עבר פלילי, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, במגע עם סוכן חוץ, בכך שהיה בקשר עם גורמים בחזית העממית. במסגרת אותו קשר, שארך כשבועיים, נפגש הנאשם עם פעילה בארגון. נגזרו על הנאשם 27 חודשי מאסר בפועל.

י. בת"פ 49523-09-23 (מחוזי ירושלים) **מדינת ישראל** נ' **בעראני ואח'** (פורסם בנבו, 08.07.2024) הורשע הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של מגע עם סוכן חוץ ואיסור פעולה ברכוש למטרות טרור. באותו עניין, יצר פעיל עזתי של ארגון החמאס קשר עם

הנאשם דרך הרשות החברתיות. בהמשך, הנחה אותו לרכוש טלפון סלולרי וכרטיס סים חדשים. הוצע לנאשם לבצע פיגוע ירי, אך הוא סירב. לאור סירוב זה נשאל הנאשם אם מכיר אחרים שיוכל לסייע בגיוסם לביצוע פיגוע, אך הוא סירב גם לכך. בהמשך התבקש הנאשם לסייע בהעברת כספים ולאחר שנתן את הסכמתו, נסע לרמאללה בהנחיית הפעיל, קיבל סכום כסף ומסר אותו לאחרים על פי בקשת הפעיל. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 27 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

עינינו הרואות כי הרשעה בעבירה של מגע עם סוכן חוץ עשויה להביא להטלת עונשי מאסר באורך שונה, בהתאם לקשת ההתנהגויות המקימות עבירה זו. עם זאת, דומה כי בנסיבות קרובות לאלו של מקרה דנן ראו בתי המשפט המחוזיים שלא להכביד את ידם על הנאשם, זאת גם במקרים בהם ניתן גזר הדין לאחר טבח 07.10.2023.

ברם, בעיניי מעשי הטבח, ההתעללות, החטיפה, הפגיעה והביזה שבוצעו על ידי ארגון החמאס ועוזריו ביום 07.10.2023, מחייבים בחינה מחודשת של הענישה הנוהגת לגבי פעילים בארגונים אלה וכן עם אלה שבאו עימם במגע, תוך התאמת הענישה לעוצמת האיום, לחומרה האינהרנטית למעשה ולצורך ההרתעת המוגבר.

ואכן, מאז אירועי הזוועה של 07.10.23, נחשפה מדינת ישראל לעומק ולהיקף חומרתו של הסיכון אותו מציב ארגון החמאס בפניה, עד כדי צורך במלחמה ממושכת ועקובה מדם. הטבח, במהלכו נרצחו למעלה מ-1,200 אזרחים וחיילים, נשים וגברים, קשישים וילדים, מעשי ההתעללות, החטיפות ויתר מעשי הפשע המחרידים שהתרחשו ביום שמחת תורה תשפ"ה, חשפו בפנינו מציאות שלא הכרנו עד כה, בה ארגוני טרור, כחמאס והגא"פ, מציבים בפני מדינת ישראל סיכון ביטחוני חמור מאין כמותו (באשר לסיכון הביטחוני כאמור ראו עמ"מ (יבמ"ש) 4416/23 **התביעה הצבאית נ' אבו מאריה** (פורסם בנבו, 24.10.2023)).

לנוכח האמור, הכריזה מדינת ישראל על מלחמה נגד ארגון החמאס, מצב שלא התקיים עד כה מעולם במאבק המתמשך של מדינת ישראל מול ארגון טרור זה. המצב המלחמתי האמור שונה מהותית בממדיו, ובעיקר בחומרת הסיכון שבו, מכל מצבי הטרור עימם התמודדנו בעשרות השנים האחרונות.

בהתאם, בעיניי, יש בשינוי שחל בהבנת האיום הנשקף למדינת ישראל מפעילותם של אותם ארגוני טרור והפועלים עימם כדי להשפיע על האיזונים הראויים בין זכויות הפרט לבין הצורך הביטחוני, המתפרטים בהליך הפלילי בשיקולי הענישה השונים ובמשקל הניתן לכל אחד מהם (והשוו רע"פ 7908/23 **אלנגאר ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.11.23), וכן עפ"ג 38304-01-24 **מדינת ישראל נ' עתמאן** (פורסם בנבו, 25.01.2024) והפסיקה המובאת בהם, בנוגע להשפעה של המצב הביטחוני העכשווי על הענישה הראויה בעבירות של שהייה בלתי חוקית).

כך, בעיניי, המלחמה בה מצויה מדינת ישראל, במסגרתה היא נדרשת להתמודד עם אויביה בזירות רבות, קרובות ורחוקות, מורכבות אחת מזולתה, מחייבת שינוי מהותי אף באשר לתפיסה העונשית

הראויה כלפי נאשמים שעמדו בקשר עם ארגוני טרור או הפועלים מטעמם.

שינוי כאמור תואם את עקרונות הענישה הפלילית, אשר הותוו זה מכבר בפסיקתנו. כך נקבע לדוגמא:

"אולם, לעיתים מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירה מסוימת אינה מספקת, ועל בית המשפט להורות על החמרה בענישה על מנת לקדם ולהגן על הערכים אשר ביסודה, ובכך לבלום את נפיצותן של עבירות מסוימות ההופכות ל"מכת מדינה", ולתת ביטוי לחומרה שיש לייחס להן...". (ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח (פורסם בנבו, 05.11.2019)).

וכן בהקשר שונה במקצת:

"מכאן דעתנו, שגם אם הייתה נהוגה בעבר בבתי הדין הצבאיים רמת ענישה מתונה יותר, אין מקום להתמיד בה נוכח התגברותם של יוזמות הטרור להן עדים אזרחי ישראל ותושביה בשנים האחרונות." (ע"פ 6930/06 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.05.2008)).

הנה כי כן, לטעמי, הבנה מחודשת זו של הסיכון הטמון בארגוני הטרור דוגמת החמאס, העולה באופן משמעותי על כל אשר היה ידוע עד כה, משליכה באופן ישיר על הערכת החומרה והמסוכנות של העבירה בה עירב עצמו הנאשם. מאז טבח 07.10.23, מסוכנות זו נצבעה בצבעים עזים הרבה יותר כאמור, ומכאן גם הצורך בענישה מותאמת, אשר תהלום את הצורך בהעברת מסר חד וברור כי כל קשר עם ארגוני מחבלים, בראשם חמאס, בלתי מתקבל על הדעת ויביא לענישה בלתי מתפשרת.

בהתאם לכך, לקשר עם פעילים בתנועה שחרתה על דגלה את השמדת מדינת ישראל חומרה עצמאית. חומרה זו מועצמת לאין שיעור כאשר התנועה האמורה הוכיחה במעשים שאינם נופלים מהזוועות שבוצעו על ידי ארגוני הטרור האסלמיים השפלים ביותר, דוגמת דאע"ש ואל קאעידה, ובעיניי אף עולים עליהם, כי היא נחושה ומסוגלת לממש את האידאולוגיה שלה.

בהינתן האמור, נדרש בית המשפט לתרום את חלקו למיגור כל מגע עם ארגון חמאס, וזאת באמצעות הטלת עונשי מאסר ארוכים וחמורים לאין ערוך מהעונשים שהוטלו עד כה.

חומרה מיוחדת מצאתי בעובדה שהנאשם אזרח ישראלי, הנהנה מיכולת תנועה ופעולה כמעט בלתי מוגבלים ברחבי המדינה. נסיבה זו מגבירה את מסוכנות קשריו עם ארגון טרור, בשל הסיכון כי יתרום לביצוע פעולות חבלניות ישירות, אך גם בשל האפשרות כי ישולב בפעולות אחרות, המאפשרות לארגוני הטרור לקנות אחיזה במדינה ולהגדיל את היקפי השפעתם.

על רקע כלל האמור, סבורני כי יש לסטות מהענישה הנוהגת עליה עמדתי, ולקבוע מתחם הולם בהתאם למעשי העבירה בהקשרם הנוכחי, מתוך התחשבות בפגיעה החמורה בערך החברתי המוגן ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

בהמשך לאמור לעיל, ובשים לב לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, לנסיבות ביצועה, מועד ביצועה וסיומה, משך ההתקשרות, פוטנציאל הנזק הטמון במהות העבירה, וקיום הקשר עם פעיל צבאי מטעם ארגון חמאס, וכן לאור הצורך בהחמרה עונשית לנוכח השינוי המהותי במצב הביטחוני ובהבנת הסיכון כאמור, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את נסיבות העבירה נע בין 4-8 שנות מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס במקרים המתאימים.

נסיבותיו האישיות של הנאשם

לצד האמור, מן הראוי כי העונש שיוטל על הנאשם יביא לידי ביטוי את נסיבותיו האישיות.

כאמור, הנאשם כבן 40, ללא עבר פלילי. טרם מעצרו עבד כחשמלאי, ופרנס את משפחתו המונה ארבעה ילדים בגילאי 5-14.

כפי שנטען על ידי הסנגור, ולדברים סמך בדו"ח הרווחה שהוגש (ס/1), לנאשם נסיבות חיים לא פשוטות. הוא גדל בבית המוכר לרווחה, על רקע התמכרות אביו לסמים, בצל קשיים כלכליים וקשיים בתפקוד הוריו. כבכור, ולנוכח חוסר תפקוד אבהי, הוא נאלץ למלא את תפקיד האב, עבד ומימן את משפחתו כבר מגיל צעיר.

לאור זאת, מאז מעצרו, סובלת משפחתו מקשיים כלכליים ורגשיים ונעזרת בסיוע של שירותי הרווחה.

זאת ועוד, הנאשם הודה בעבירה, קיבל עליה אחריות והביע חרטה. הודאת הנאשם חסכה זמן יקר, הן של בית המשפט והן של עדים שונים.

יחד עם זאת, בשים לב לעוצמת שיקולי הגמול והרתעה כפי שהובהרה לעיל, יש לקבוע כי שיקולים הנוגעים לנסיבות הנאשם כפי שפורטו, יקבלו ביטוי מצומצם בגזירת הדין (ראו ע"פ 3289/05 מחאג'נה נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו 10.10.2005)).

על כל אלה יש לחזור ולציין את העובדה כי הנאשם אזרח ישראלי, אשר מעל באמון הבסיסי המתקיים

בין המדינה לבין אזרחיה, כאשר ראה להתחבר עם אויביה ולהמשיך לקיים מגע עם אדם אשר הזדהה כפעיל צבאי בארגון טרור. כוונותיו של הפעיל הצבאי היו ברורות, קרי להוציא לפועל פיגוע באמצעות הנאשם או לגייס פעילים נוספים למטרה דומה. הנאשם הגדיל לעשות כאשר ניסה לחדש את הקשר עם הפעיל לאחר פרוץ מלחמת "חרבות ברזל". בעשותו כן, פגע הנאשם באופן אנוש בחובתו הבסיסית כאזרח.

לבסוף, מצאתי לדחות את טענת הסנגור בנוגע להתחשבות בסיווג הנאשם כ"אסיר ביטחוני", אשר תנאי מעצרו קשים. לטעמי, אין בטענה זו, שלא בוססה עובדתית, כדי להביא הקלה בדין, כאשר הנאשם הביא על עצמו מעצר זה (וראו בעניין זה הערת בית המשפט בעניין **שאמי** הנ"ל, פסקה 19).

על רקע כלל האמור, לנוכח מהות העבירה ונסיבותיה, ומאידך גיסא נסיבותיו האישיות והודאתו באשמה, נראה כי יש להעמיד את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של מתחם הענישה שנקבע לעיל, גם אם לא ברף הנמוך ביותר.

סוף דבר

נחזור על כן על אשר כבר אמרנו, כי לנוכח אופי מעשיו של הנאשם וחומרתם כפי שנלמדת באספקלריית המציאות הביטחונית שנגלתה לנגד עינינו החל מיום 07.10.2023 המר ועד ימים אלה, ראוי כי ייגזר עליו עונש מאסר משמעותי, במסגרתו תינתן הבכורה לשיקולי הגמול וההרתעה הפרטית והכללית.

כך הורה בית המשפט העליון לפני למעלה מעשרים שנה, במציאות ביטחונית דומה, ואולי אף קלה יותר מזו הנוכחית:

"התקופה בה אנו חיים היא עקובה מדם, והכול, ובעיקר אלה החייבים נאמנות למדינת ישראל, מצווים לנקוט בכל אמצעי אשר עשוי לצמצם את היקפם של מעשי הטרור. לאותה מטרה מצווים גם בתי המשפט להרים את תרומתם כדי להרתיע את הרבים..." (ע"פ 2131/03 סעדי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 22.12.2003) וראו גם בע"פ 10680/04 מדינת ישראל נ' כנעאנה (פורסם בנבו, 10.11.2005)).

לאור כלל האמור לעיל, ולאור השינוי הפרדיגמטי של הבנת הסיכון הטמון בארגון החמאס, הגעתי למסקנה כי יש להחמיר באופן מהותי בענישה בעבירת מגע עם סוכן חוץ דוגמת זו שנעברה על ידי הנאשם, וכך אקבע גם לגביו.

יחד עם זאת, אדגיש כי לא אמצה את הדין עם הנאשם, בשל ההלכה לפיה החמרה בענישה נדרשת להיות הדרגתית (ראו ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.01.2011), ע"פ 8465/15 **בן זקן** נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.09.2016), ע"פ 1656/16 **דוידוביץ** נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.03.2017), ע"פ 8718/20 **פלוגי** נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 07.12.2022), ע"פ 510/22 **טויטו** נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.12.2022)), וכן בהתחשב בהודאתו באשמה, נסיבותיו האישיות ועברו הנקי. לולא נסיבות אלה, בעיניי היה מקום להטיל על הנאשם עונש כבד יותר.

יודגש עוד כי גם אם הייתי מאמץ את רמת הענישה אשר נהגה עד כה וקובע מתחם ענישה בהתאם לה בלבד, ראוי היה לחרוג ממתחם זה בשל שיקולים של הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין).

על רקע כלל האמור, ובשים לב לכלל שיקולי הענישה כפי שפורטו, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 54 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מיום מעצרו בתיק זה 14.01.2024.

ב. 12 חודשי מאסר מותנים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירה לפי אחד הסעיפים הבאים: 97, 99, 100, 111, 112, 113, 114, 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, 22, 23, 25, 29, 30 לחוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016.

ג. בשים לב לעונש המאסר המשמעותי שנגזר על הנאשם, לנוכח נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, לא מצאתי להטיל על הנאשם קנס.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ג' אדר תשפ"ה, 03 מרץ 2025, בפומבי ובמעמד הצדדים